

Sygn. akt V CSK 436/18

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z wniosku R. N.
przy uczestnictwie A. N.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 kwietnia 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 3 października 2017 r., sygn. akt III Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od skarżącego na rzecz uczestniczki A. N. 5417 (pięć
tysięcy czterysta siedemnaście) złotych tytułem kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną wnioskodawcy R. N. od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 3 października 2017 r. Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący opart na przesłankach uregulowanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Przesłanki te nie zostały spełnione.

Powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), a więc zagadnienia, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw, wymaga jego precyzyjnego sformułowania i wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen (zob. m.in.

postanowienie SN z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11). Chodzi przy tym o zagadnienie nowe, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji.

Zdaniem skarżącego, w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne wymagające rozstrzygnięcia, czy przy analizie stopnia przyczynienia się małżonków do powstania majątku wspólnego należy uwzględnić różnicę wartości majątku osobistego wniesionego przez zawarcie małżeństwa, stanowiącego podstawę dla tworzącego się majątku wspólnego. W świetle dorobku orzecznictwa powyższy problem nie budzi jednak wątpliwości skutkujących możliwością dokonania odmiennej jego oceny. Źródła pochodzenia majątku wspólnego mogą mieć różnorodny charakter i nie jest obojętne to, w jakiej proporcji pozostaje rzeczywisty wkład małżonka w powstanie majątku wspólnego do jego całej wartości. Niemniej nawet różny stopień przyczynienia się małżonków do powstania majątku wspólnego nie stanowi podstawy ustalenia nierównych udziałów (zob. postanowienia SN z dnia 24 kwietnia 2013 r., sygn. akt IV CSK 553/12, OSNC Zbiór Dodatkowy B/2014, poz. 24, z dnia 17 maja 2002 r., sygn. akt I CKN 643/00, nie publ., por. także postanowienia SN z dnia 8 lutego 2018 r., sygn. akt II CNP 11/17, www.sn.pl, z dnia 2 października 1997 r., sygn. akt II CKN 348/97, nie publ., z dnia 23 września 1997 r., sygn. akt I CKN 530/97, nie publ.). Wyjaśnienie tego problemu nie ma również wpływu na merytoryczne rozstrzygnięcie niniejszej sprawy, skoro nie zostało ustalone, że uczestniczka nie przyczyniła się w równym stopniu do powstania majątku wspólnego.

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na tym, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo iż budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje wyraźnie wskazane przez skarżącego rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych, które należy przytoczyć (zob. postanowienia SN z dnia 13 czerwca 2008 r., sygn. akt II CSK 104/08, z dnia 28 marca 2007 r., sygn. akt II CSK 84/07, www.sn.pl). Skarżącego obciążał obowiązek przedstawienia odrębnej i pogłębionej argumentacji prawnej

wskazującej na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, zawierającej szczegółowy opis tego, na czym polegają poważne wątpliwości interpretacyjne (por. postanowienia SN z dnia 8 lipca 2009 r., sygn. akt I CSK 111/09, z dnia 12 grudnia 2008 r., sygn. akt II PK 220/08, www.sn.pl).

Skarżący podniósł, że dodatkowo wymaga wykładni określenie, czy przy wykładni i ocenie „ważnych powodów”, o których mowa w art. 43 § 2 k.r.o., istotą powinna być ocena i wpływ danego zachowania małżonka na majątek wspólny, niezależnie od tego, w jakim momencie małżeństwa i trwania wspólnoty majątkowej dane zachowanie wystąpiło. Nie przedstawił w tym przypadku uzasadnienia, które miałyby wspierać tezę o wątpliwościach interpretacyjnych. Należy jednak zauważyć, że takie nie występują - ocenie podlega całokształt postępowania małżonków w czasie trwania wspólnoty majątkowej w zakresie wykonywania ciążących na nich obowiązków względem rodziny, w szczególności rażące i uporczywe ich nierealizowanie (por. m. in. postanowienia SN z dnia 13 grudnia 2018 r., sygn. akt V CSK 565/17, z dnia 8 lutego 2018 r., sygn. akt II CNP 11/17, z dnia 13 stycznia 2016 r., sygn. akt V CSK 289/15, www.sn.pl, z dnia 19 grudnia 2012 r., sygn. akt II CSK 259/12, OSNC 2013, nr 7 - 8, poz. 92, z dnia 20 maja 2010 r., sygn. akt V CSK 13/10, OSNC 2011, nr 1, poz. 9, z dnia 27 czerwca 2003 r., sygn. akt IV CKN 278/01, OSNC 2004, nr 9, poz. 146, z dnia 2 października 1997 r., sygn. akt II CKN 348/97, nie publ., z dnia 23 września 1997 r., sygn. akt I CKN 530/97, nie publ.).

Wobec powyższego, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 k.p.c.